

Sygn. akt IV U 723/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 listopada 2019 roku

Sąd Okręgowy w Nowym Sączu IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Alicja Kowalska-Kulik

Protokolant: st. sekr. sąd. Sylwia Ciągło

po rozpoznaniu w dniu 6 listopada 2019 roku w Nowym Sączu

na rozprawie

odwołania J. T.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w N.

z dnia 10 lipca 2018 roku znak: (...)

w sprawie J. T.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w N.

o emeryturę pomostową

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje odwołującemu J. T. emeryturę pomostową od dnia 25 kwietnia 2018 roku.

Sygn. akt IV U 723/18

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 19 listopada 2019 r.

Decyzją z dnia 10 lipca 2018 roku znak: (...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w N., na podstawie przepisów ustawy z dnia 19 grudnia 2008 r. o emeryturach pomostowych (Dz. U. z 2017 r., poz. 664 ze zm.), odmówił J. T. emerytury pomostowej. Uzasadniając decyzję organ rentowy wskazał, że wyżej wymieniony nie udowodnił okresu pracy w warunkach szczególnych wynoszącego co najmniej 15 lat. Organ rentowy wskazał, iż J. T. wykazał staż ubezpieczeniowy w wymiarze 37 lat, 8 miesięcy i 24 dni oraz staż pracy w szczególnych warunkach w wymiarze 10 lat, 1 miesiąca i 11 dni.

ZUS wskazał, iż do stażu pracy w warunkach szczególnych zostały uwzględnione (z wyłączeniem okresów nieskładkowych) okresy zatrudnienia: od 1 listopada 1976 roku do 11 listopada 1980 roku, od 13 grudnia 1980 roku do 8 lipca 1981 roku, od 8 stycznia 1982 roku do 9 kwietnia 1984 roku, od 19 października 1988 roku do 31 lipca 1989 roku, od 26 sierpnia 1992 roku do 10 listopada 1992 roku oraz od 1 stycznia 2010 roku do 8 maja 2012 roku i od 1 czerwca 2012 roku do 31 sierpnia 2012 roku (zgodnie ze złożonymi przez pracodawcę deklaracjami ZUS (...)). Do okresów pracy w warunkach szczególnych nie zostały uwzględnione okresy pracy:

- od 18 lipca 1985 roku do 18 października 1988 roku, od 4 września 1989 roku do 31 października 1991 roku w I. K. (wykonywana praca na stanowisku monter spawacza została zakwalifikowana do dwóch różnych działów V i XIV);

- od 9 lipca 1997 roku do 26 lipca 2000 roku w (...) (w świadectwie pracy w warunkach szczególnych pracodawca nie określił charakteru pracy według wykazu , działu i pozycji rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku, brak jest również informacji czy praca wykonywana była stale i w pełnym wymiarze czasu pracy);

- od 27 lutego 2000 roku do 25 lipca 2002 roku w (...) (nie przedłożono świadectwa pracy wykonywanej w warunkach szczególnych, a w świadectwie z dnia 31 lipca 2002 r. nie określono charakteru pracy, według wykazu , działu i pozycji rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku, brak jest również informacji czy praca wykonywana była stale i w pełnym wymiarze czasu pracy);

- od 31 sierpnia 2004 roku do 30 czerwca 2007 roku w (...) (nie przedłożono świadectwa pracy wykonywanej w warunkach szczególnych, a w świadectwie z dnia 30 czerwca 2007 r. nie określono charakteru pracy, według wykazu , działu i pozycji rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku, brak jest również informacji czy praca wykonywana była stale i w pełnym wymiarze czasu pracy);

- od 4 września 2007 roku do 29 grudnia 2007 roku w (...) (nie przedłożono świadectwa pracy wykonywanej w warunkach szczególnych, a w świadectwie pracy z dnia 2 stycznia 2008 r. nie określono charakteru pracy, według wykazu , działu i pozycji rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku, brak jest również informacji czy praca wykonywana była stale i w pełnym wymiarze czasu pracy);

- od 14 stycznia 2008 roku do 31 grudnia 2008 roku w (...) (w świadectwie wykonywania pracy w warunkach szczególnych nie określono charakteru pracy ściśle według wykazu, działu i pozycji rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku);

- od 1 stycznia 2009 roku do dnia 31 grudnia 2009 roku , od dnia 9 maja 2012 roku do dnia 31 maja 2012 roku w (...) (pracodawca nie zgłosił danych o pracy w szczególnych warunkach na druku ZUS (...)).

Powyższą decyzję zaskarżył J. T. podnosząc, iż winny być mu uznane okresy pracy wykonywanej w warunkach szczególnych, stale i w pełnym wymiarze czasu pracy, które zostały pominięte przez ZUS (k. 3).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy, podnosząc argumentację, której użył w zaskarżonej decyzji, wniósł o oddalenie odwołania, stwierdzając, iż odwołujący nie udowodnił wymaganych przepisami 15 lat pracy w warunkach szczególnych (k. 4-5). W piśmie procesowym z dnia 19 lipca 2019 roku ZUS wskazał, iż w decyzji z dnia 10 lipca 2018 roku uwzględniono okresy pracy w warunkach szczególnych: w rozumieniu art. 32 i art. 33 ustawy emerytalnej: w Przedsiębiorstwie (...) – 8 SA od 1 listopada 1976 roku do 11 listopada 1980 roku, od 13 grudnia 1980 roku do 8 lipca 1981 roku, od 8 stycznia 1982 roku do 9 kwietnia 1984 roku, w (...) S.A. od 19 października 1988 roku do 31 lipca 1989 roku, od 26 sierpnia 1992 roku do 10 listopada 1992 roku oraz w rozumieniu art. 3 ust.1 i 3 ustawy o emeryturach pomostowych - w (...) od 1 stycznia 2010 roku do dnia 8 maja 2012 roku, od 1 czerwca 2012 roku do 31 sierpnia 2012 roku (prace określone w pkt 28 załącznika nr 1 do ustawy o emeryturach pomostowych – zgodnie ze złożonymi przez płatnika składek formularzami ZUS(...)) –k. 100.

Bezspornym w niniejszej sprawie jest, że J. T., ur. (...), legitymuje się stażem ubezpieczeniowym wynoszącym 37 lat, 8 miesięcy i 24 dni oraz stażem pracy w szczególnych warunkach w wymiarze 10 lat, 1 miesiąca i 11 dni. ZUS do stażu pracy odwołującego w warunkach szczególnych uwzględnił (z wyłączeniem okresów nieskładkowych) następujące okresy zatrudnienia: od 1 listopada 1976 roku do 11 listopada 1980 roku, od 13 grudnia 1980 roku do 8 lipca 1981 roku, od 8 stycznia 1982 roku do 9 kwietnia 1984 roku, od 19 października 1988 roku do 31 lipca 1989 roku, od 26 sierpnia 1992 roku do 10 listopada 1992 roku (w rozumieniu art. 32 i 33 ustawy o emeryturach i rentach z FUS) oraz od 1 stycznia 2010 roku do 8 maja 2012 roku i od 1 czerwca 2012 roku do 31 sierpnia 2012 roku (w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 2 ustawy o emeryturach pomostowych). J. T. rozwiązał stosunek pracy z dniem 31 marca 2018 r., przy

czym, pobierał zasiłek chorobowy jeszcze po ustaniu zatrudnienia do dnia 24 kwietnia 2018 r. Wniosek o przyznanie emerytury pomostowej J. T. złożył w dniu 25 kwietnia 2018 roku.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Zakład pracy (...) S.A. w K. zajmował się wykonywaniem instalacji przemysłowych (cieplnych, ciepłowniczych, wodnokanalizacyjnych, centralnego ogrzewania). Odwołujący J. T. zatrudniony był w w/w zakładzie pracy w pełnym wymiarze czasu pracy w okresie od 18 lipca 1985 roku do 30 czerwca 1993 r. W okresie od 18 lipca 1985 r. do 18 października 1988 roku i od 4 września 1989 roku do 31 października 1991 roku odwołujący pracował na stanowisku monter-a spawacza. J. T. pracował w tym zakładzie pracy głównie jako spawacz wykonując spawanie elektryczne oraz gazowe. Sporadycznie odwołujący wykonywał prace monter-a – pracował przy montażu pomp, zbiorników i rur. Odwołujący uzyskał uprawnienia spawacza w 1978 roku.

dowód : świadectwo wykonywania pracy w warunkach szczególnych k. 42 akt ZUS, książeczka spawacza k. 52-56, zeznania odwołującego J. T. nagranie od 00:02:47 min k. 107 i nast. , zeznania świadka S. Ł. (1) k. 75- 76,A. Ś. k. 76, J. W. k. 76-77, akta osobowe,

W okresie od dnia 9 lipca 1997 roku do dnia 26 lipca 2000 roku J. T. zatrudniony był w (...) Sp. z o.o. w W. stale i w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku spawacza. W powyższym okresie odwołujący wykonywał pracę na terenie Czech w zakładach chemicznych w miejscowości H.. Pracował tam jako spawacz w pełnym wymiarze czasu pracy. Wykonywał spawanie elektryczne zbiorników wysokociśnieniowych, wewnątrz i na zewnątrz zbiorników. Odwołujący pracował w pełnym wymiarze czasu pracy, niekiedy po 10 godzin dziennie w systemie zmianowym. Żadnych innych prac w tym zakładzie nie wykonywał. Wynagrodzenie otrzymywał częściowo w koronach, a częściowo dolarach. Odwołujący w w/w okresie zatrudnienia nie korzystał urlopu wypoczynkowego

dowód : świadectwa pracy k. 10, 36, 41 akt ZUS, zeznania odwołującego J. T. nagranie od 00:02:47 min k. 107 i nast., akta osobowe,

W okresie od dnia 27 lipca 2000 roku do dnia 25 lipca 2002 roku, od dnia 31 sierpnia 2004 roku do dnia 30 czerwca 2007 roku, od dnia 4 września 2007 roku do dnia 29 grudnia 2007 roku J. T. zatrudniony był stale i w pełnym wymiarze w (...) Spółce z o.o. w S. na stanowisku spawacza. J. T. korzystał z urlopów bezpłatnych w następujących okresach: od dnia 22 do dnia 31 grudnia 2000 roku, od dnia 12 do dnia 18 kwietnia 2001 roku, od dnia 19 do dnia 21 maja 2001 roku, od dnia 1 do dnia 15 lipca 2001 roku, od dnia 3 do dnia 9 sierpnia 2001 roku, od dnia 22 do dnia 25 września 2001 roku, od dnia 10 do dnia 14 grudnia 2001 roku, od 21-31 grudnia 2001 r., od dnia 1 do dnia 4 stycznia 2002 roku, od dnia 18 do dnia 22 marca 2002 roku, 28 marca 2002 roku , od dnia 1 do dnia 2 kwietnia 2002 roku, od dnia 27 do dnia 31 maja 2002 roku, od dnia 14 do dnia 31 października 2004 roku, od dnia 2 do dnia 5 listopada 2004 roku, od dnia 24 do dnia 31 grudnia 2004 roku , od dnia 1 do dnia 9 stycznia 2005 roku, od dnia 4 do dnia 7 marca 2005 roku, 29 marca 2005 roku, od dnia 12 do dnia 17 maja 2005 roku, 1 lipca 2005 roku, od dnia 11 do dnia 18 września 2005 roku, od dnia 23 do dnia 30 grudnia 2005 roku, od 16 czerwca 2006 roku.

W okresie zatrudnienia w (...) J. T. był delegowany do pracy w Niemczech, gdzie pracował w zakładzie zajmującym się wykonywaniem zbiorników ciśnieniowych do ogrzewania olejem opałowym. Zbiorniki te wykonywane były ze stali. Zajmował się wyłącznie spawaniem zbiorników. Żadnych innych prac poza spawaniem elektrycznym nie wykonywał. Spawanie wykonywał w warsztacie, przy czym jeździł również na budowy. Podczas wszystkich trzech okresów zatrudnienia w ww. zakładzie pracy wykonywał wyłącznie spawanie zbiorników ciśnieniowych. Łącznie w tym zakładzie pracowało 80 spawaczy.

dowód : akta ZUS: świadectwa pracy k. 12, 17, 18, świadectwo pracy z dnia 9.05.2019 r. k. 85, zeznania odwołującego J. T. nagranie od 00:02:47 min k. 107 i nast. , akta osobowe

J. T. zatrudniony był nadto w okresie od dnia 14 stycznia 2008 roku do dnia 31 sierpnia 2012 r. w (...) Sp. z o.o. w K. stale i w pełnym wymiarze czasu pracy jako spawacz. Praca była wykonywana w Niemczech w tym samym zakładzie, w

którym odwołujący pracował w czasie zatrudnienia w spółce (...). Odwołujący wykonywał te same prace co poprzednio, tj. spawanie zbiorników ciśnieniowych; innych prac nie wykonywał. Podczas tego zatrudnienia nie korzystał z urlopów bezpłatnych.

dowód : akta ZUS świadectwa pracy k. 19, 20, zeznania odwołującego J. T. nagranie od 00:02:47 min k. 107 i nast.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentacji zgromadzonej w aktach sprawy, aktach osobowych, której wiarygodności i mocy dowodowej żadna ze stron nie kwestionowała w toku postępowania. Sąd oparł się również na zeznaniach odwołującego oraz świadków: S. Ł. (1), A. Ś. i J. W., uznając je generalnie za wiarygodne, spójne, logiczne i zgodne z pozostałym materiałem zgromadzonym w sprawie. Świadkowie pracowali wspólnie z odwołującym się i szczegółowo wskazali na czym polegał charakter jego pracy. Sąd nie uwzględnił jedynie zeznań S. Ł. i A. Ś. oraz odwołującego w części, w której twierdzili, że odwołujący w I. K. pracował wyłącznie jako spawacz, albowiem ze świadectwa pracy w szczególnych warunkach z dnia 12 kwietnia 2011 r. wynikało, że we wskazanych tam okresach pracował również jako monter – spawacz. Dokument ten znalazł potwierdzenie w zeznaniach J. W., który zeznał, iż odwołujący pracował głównie jako spawacz, ale sporadycznie wykonywał także prace monterskie. Zeznania odwołującego o wykonywaniu przez niego pracy spawacza w pełnym wymiarze czasu pracy w zakładach (...) znalazły potwierdzenie w aktach osobowych oraz wystawionych świadectwach pracy.

Pozostałe okoliczności sprawy uznał Sąd za bezsporne, bowiem nie były one kwestionowane przez strony. Również dokumenty przedstawione na stwierdzenie powyższych okoliczności zostały ocenione jako w pełni wiarygodne i prawdziwe.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie J. T. zasługuje na uwzględnienie.

W myśl art. 4 ustawy z dnia 19 grudnia 2008 r. o emeryturach pomostowych (Dz. U. z 2017 r., poz. 664), prawo do emerytury pomostowej, z uwzględnieniem art. 5-12, przysługuje pracownikowi, który spełnia łącznie następujące warunki:

- 1) urodził się po dniu 31 grudnia 1948 r.;
- 2) ma okres pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze wynoszący co najmniej 15 lat;
- 3) osiągnął wiek wynoszący co najmniej 55 lat dla kobiet i co najmniej 60 lat dla mężczyzn;
- 4) ma okres składkowy i nieskładkowy, ustalony na zasadach określonych w art. 5-9 i art. 11 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiet i co najmniej 25 lat dla mężczyzn;
- 5) przed dniem 1 stycznia 1999 r. wykonywał prace w szczególnych warunkach lub prace w szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy lub art. 32 i art. 33 ustawy o emeryturach i rentach z FUS;
- 6) po dniu 31 grudnia 2008 r. wykonywał pracę w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3;
- 7) nastąpiło z nim rozwiązanie stosunku pracy.

Zgodnie z art. 3 ust. 1 cyt. ustawy - prace w szczególnych warunkach to prace związane z czynnikami ryzyka, które z wiekiem mogą z dużym prawdopodobieństwem spowodować trwałe uszkodzenie zdrowia, wykonywane w szczególnych warunkach środowiska pracy, determinowanych siłami natury lub procesami technologicznymi, które mimo zastosowania środków profilaktyki technicznej, organizacyjnej i medycznej stawiają przed pracownikami wymagania przekraczające poziom ich możliwości, ograniczony w wyniku procesu starzenia się jeszcze przed osiągnięciem wieku emerytalnego, w stopniu utrudniającym ich pracę na dotychczasowym stanowisku; wykaz prac w szczególnych warunkach określa załącznik nr 1 do ustawy. Z kolei prace o szczególnym charakterze to

prace wymagające szczególnej odpowiedzialności oraz szczególnej sprawności psychofizycznej, których możliwość należytego wykonywania w sposób niezagrażający bezpieczeństwu publicznemu, w tym zdrowiu lub życiu innych osób, zmniejsza się przed osiągnięciem wieku emerytalnego na skutek pogorszenia sprawności psychofizycznej, związanego z procesem starzenia się; wykaz prac o szczególnym charakterze określa załącznik nr 2 do ustawy (art. 3 ust.3 ustawy o emeryturach pomostowych). Za pracowników wykonujących prace w szczególnych warunkach uważa się pracowników wykonujących po dniu wejścia w życie ustawy, w pełnym wymiarze czasu pracy, prace, o których mowa w ust. 1 (art. 3 ust. 4 cyt. ustawy). Za pracowników wykonujących prace o szczególnym charakterze uważa się pracowników wykonujących po dniu wejścia w życie ustawy, w pełnym wymiarze czasu pracy, prace, o których mowa w ust. 3 (art. 3 ust. 5 cyt. ustawy). Za pracowników wykonujących prace w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze uważa się również osoby wykonujące przed dniem wejścia w życie ustawy prace w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy lub art. 32 i art. 33 ustawy o emeryturach i rentach z FUS (art. 3 ust. 7 cyt. ustawy).

W myśl art. 32 ust. 2 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z FUS, dla celów ustalenia uprawnień, o których mowa w ust. 1 (prawo do emerytury), za pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach uważa się pracowników zatrudnionych przy pracach o znacznej szkodliwości dla zdrowia oraz o znacznym stopniu uciążliwości lub wymagających wysokiej sprawności psychofizycznej ze względu na bezpieczeństwo własne lub otoczenia. Zgodnie z ust. 4 tego przepisu, wiek emerytalny, o którym mowa w ust. 1, rodzaje prac lub stanowisk oraz warunki, na podstawie których osobom wymienionym w ust. 2 i 3 przysługuje prawo do emerytury, ustala się na podstawie przepisów dotychczasowych. Przepisy te to rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U.83 Nr 8 poz. 43 ze zm.). Wyszczególnienie prac uznawanych za wykonywane w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze zawierają wykazy A i B stanowiące załącznik do rozporządzenia z dnia 7 lutego 1983 roku w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze.

Zgodnie natomiast z treścią art. 49 cytowanej ustawy o emeryturach pomostowych, prawo do emerytury pomostowej przysługuje również osobie, która: po dniu 31 grudnia 2008 r. nie wykonywała pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 (pkt 1 art. 49); spełnia warunki określone w art. 4 pkt 1-5 i 7 i art. 5-12 (pkt 2 art. 49); nadto w dniu wejścia w życie ustawy miała wymagany w przepisach, o których mowa w pkt 2, okres pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 (pkt 3 art. 49).

W przedmiotowej sprawie do okoliczności bezspornych należało, że odwołujący się ur. (...), rozwiązał stosunek pracy, posiada wymagany ogólny staż pracy, a wniosek o przyznanie emerytury pomostowej złożył w dniu 25 kwietnia 2018 roku. Nadto bezsporne było, iż odwołujący legitymuje się stażem pracy w szczególnych warunkach w wymiarze 10 lat, 1 miesiąca i 11 dni (w tym pracy w szczególnych warunkach w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy o emeryturach pomostowych wykonywanej po dniu 31 grudnia 2008 r.). Odwołujący – według organu rentowego - spełnił wszystkie przesłanki do przyznania emerytury pomostowej, poza jedną wskazaną w art. 4 pkt 2 ustawy o emeryturach pomostowych. Sporną okolicznością, stanowiącą przeszkodę do przyznania odwołującemu się prawa do emerytury pomostowej było zatem, czy praca, którą odwołujący świadczył w okresie zatrudnienia zakładach pracy :I. K. , (...), (...), (...) (w okresach nieuwzględnionych przez ZUS) była zatrudnieniem w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust.1 i ust.3 ustawy o emeryturach pomostowych lub art. 32 i art. 33 ustawy o emeryturach i rentach z FUS.

Na etapie postępowania odwoławczego sprawa o emeryturę – uprzednio administracyjna – staje się sprawą cywilną w rozumieniu art. 1 k.p.c. Do jej rozpoznania stosuje się przepisy kodeksu postępowania cywilnego, a zasadniczym celem tego postępowania jest rozstrzygnięcie sprawy po dostatecznym wyjaśnieniu jej okoliczności spornych. Ubezpieczony jako strona faktycznie słabsza korzysta ze wzmożonej ochrony procesowej, którą gwarantują szczególne przepisy proceduralne dotyczące postępowania w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych, zawartych w dziale III rozdziałach 1 i 3 k.p.c. Ten wyjątek od ogólnych zasad wynikających z art. 247 k.p.c. sprawia, że każdy fakt może

być dowodzony wszelkimi środkami, które Sąd uzna za pożądane i ich dopuszczenie za celowe. Sąd nie jest związany środkami dowodowymi określonymi dla dowodzenia przed organami rentowymi.

Postępowanie dowodowe przeprowadzone przez Sąd pozwala na przyjęcie, że J. T. pracował w warunkach szczególnych w rozumieniu art. 32 i art. 33 ustawy emerytalnej w następujących okresach:

- od 9 lipca 1997 roku do 26 lipca 2000 roku w (...) (3 lata i 18 dni),

- od 27 lutego 2000 roku do 25 lipca 2002 roku, od 31 sierpnia 2004 roku do 30 czerwca 2007 roku, od 4 września 2007 roku do 29 grudnia 2007 roku w (...) (z wyłączeniem okresów urlopów bezpłatnych),

- od 14 stycznia 2008 roku do 31 grudnia 2009 roku i od 9 maja 2012 r. do 31 maja 2012 r. w (...) (okresy nie uwzględnione przez ZUS) – 2 lata , 10 dni.

W wyżej wymienionych okresach odwołujący stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał pracę spawacza, która wymieniona jest w wykazie A , Dział XIV rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku (prace różne - pkt 12 prace przy spawaniu i wycinaniu elektrycznym, gazowym, atomowodorowym). Pracę tę potwierdzają dokumenty zawarte w aktach osobowych, świadectwa pracy i korespondujące z tymi dokumentami zeznania J. T.. Uwzględnienie w/w okresów, nawet bez spornego okresu pracy w I. K., sprawia, że odwołujący legitymuje się ponad 15-letnim stażem pracy w warunkach szczególnych.

Mając powyższe na uwadze należało przyjąć, że J. T. spełnił wszystkie konieczne przesłanki do przyznania emerytury pomostowej w rozumieniu art. 4 ustawy o emeryturach pomostowych i w związku z tym na zasadzie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. oraz powołanych przepisów prawa materialnego, Sąd uwzględnił odwołanie i orzekł jak w sentencji. Mając na uwadze treść art. 15 ust. 2 ustawy o emeryturach pomostowych, iż w przypadku pobierania zasiłku chorobowego lub świadczenia rehabilitacyjnego, prawo do emerytury pomostowej powstaje z dniem zaprzestania pobierania tego zasiłku lub świadczenia, Sąd przyznał emeryturę od dnia 25 kwietnia 2018 r., tj. od dnia zaprzestania pobierania zasiłku chorobowego przez odwołującego się.